

2009/2243(INI)

26.2.2010

MIETINTÖLUONNOS

kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa käytetyistä varoista, jotka kohdistettiin tutkimuksen ja innovaatioiden synergiaan Euroopan aluekehitysrahastoa ja seitsemättä tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmaa koskevassa asetuksessa N:o 1080/2006 (2009/2243(INI))

Aluekehitysvaliokunta

Esittelijä: Lambert van Nistelrooij

Valmistelija(*):

Jorgo Chatzimarkakis, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

(*): Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT.....	9

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa käytetyistä varoista, jotka kohdistettiin tutkimuksen ja innovaatioiden synergiaan Euroopan aluekehitysrahastoa ja seitsemättä tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmaa koskevassa asetuksessa N:o 1080/2006 (2009/2243(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen XVII, XVIII ja XIX osaston,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006¹,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen yhteisön koheesio politiikan strategisista suuntaviivoista (2006/702/EY)²,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) 18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY³,
- ottaa huomioon kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta 24. lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1639/2006/EY⁴,
- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman tulevan aluepolitiikan vaikutuksesta Euroopan unionin innovaatiokykyyn⁵,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman tietämyksestä käytännön toimiin: laajapohjainen innovaatiostrategia EU:lle⁶,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesio politiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta⁷,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman aluepolitiikan parhaista käytännöistä ja rakennerahaston käytön esteistä⁸,

¹ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25–78.

² EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11–32.

³ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1–43.

⁴ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15–40.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0184.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0212.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0163.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0156.

- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanosta vuosina 2007-2013: kansallisia koheesiostrategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset⁹,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen, jossa käsitellään EU:n seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman, kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman ja rakennerahastojen välisiä synergioita (Synergies between the EU 7th Research Framework Programme, the Competitiveness and Innovation Framework Programme and the Structural Funds),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen, jonka otsikkona on "Tavoitteena yhteisön tutkimus-, kehitys- ja innovointipolitiikan alueellistaminen" (Moving towards a territorialisation of European R&D and Innovation policies),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen aiheesta rakennerahastojen tuki innovaatioille – täytäntöönpanon haasteet kaudella 2007 – 2013 ja sen jälkeen (Structural Funds' support for innovation – implementation challenges for 2007 - 2013 and beyond)',
- ottaa huomioon komission 16. elokuuta antaman tiedonannon nimeltä "Euroopan alueiden kilpailukyvyn parantaminen tutkimus- ja innovaatiotoiminnan avulla – kasvun sekä työpaikkojen määrän ja laadun edistäminen" (KOM(2007)0474),
- ottaa huomioon komission 11. joulukuuta 2007 antaman tiedonannon "Kasvua ja työllisyyttä koskevan Lissabonin strategian toteutus jäsenvaltioissa ja alueilla EU:n koheesio politiikan kautta vuosina 2007–2013" (KOM(2007)0798),
- ottaa huomioon komission 14. toukokuuta 2008 antaman tiedonannon koheesio politiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksista (KOM(2008)0301),
- ottaa huomioon komission 21. joulukuuta 2009 antaman 20. vuosikertomuksen rakennerahastojen täytäntöönpanosta (2008) (KOM(2009)0617 lopullinen/2),
- ottaa huomioon komission yksiköiden 14. marraskuuta 2007 antaman valmisteluasiakirjan alueiden innovaatioista koheesio politiikan avulla (Regions Delivering Innovation Through Cohesion Policy, SEC(2007)1547),
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2009 annetun komission valmisteluasiakirjan tulevaa EU 2020 -strategiaa koskevasta kuulemisesta (KOM(2009)0647),
- ottaa huomioon komission 19. kesäkuuta 2009 antaman viidennen taloudellista ja sosiaalista yhteen kuuluvuutta käsittelevän kertomuksen – Kasvavat alueet, kasvava Eurooppa (KOM(2008)0371) (viides edistymistä kuvaava kertomus),

---

⁹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0165.

- F. katsoo, että vaikka eräät näiden välineiden rakenne-elementit mahdollistavat synergian, kuten Lissabonin strategian kanssa yhteneväinen aikataulu ja linjaukset, niissä on edelleen eroavaisuuksia, kuten eri oikeusperustat, joko temaattinen tai alueellinen painopiste sekä yhteistyöhön perustuva tai keskitetty hallinto,

Koheesiopolitiikalla saavutetaan tutkimuksen ja innovaatioiden tavoitteita

1. arvostaa sitä, että vuosina 2007–2013 kaikki jäsenvaltiot kohdistavat huomattavan osuuden kokonaisrahoituksestaan tutkimukseen ja kehitykseen, innovaatioihin ja tietoperusteisen talouden kehittämiseen; ottaa huomioon, että näin on syntynyt 246 kansallista tai alueellista toimenpideohjelmaa, joissa tutkimukselle ja innovaatioille on myönnetty 86 miljardin euron rahoitus;
2. odottaa komission strategista kertomusta, johon viitataan yleisasetuksen 30 artiklan 2 kohdassa; katsoo, että tämä kertomus tarjoaa laajan katsauksen jäsenvaltioiden saavutuksiin kauden 2007–2009 tavoitteiden toteuttamisen osalta ja toimii pohjana keskustelulle koheesiopolitiikan tulevaisuudennäkymistä;
3. toistaa, että EU:n tiettyihin politiikkoihin kaivataan integroituun monitasoiseen hallintoon perustuvaa lähestymistä; korostaa, että toimiva monitasoinen hallinto on edellytys määrärahojen kohdistamistavoitteiden tehokkaalle asettamiselle ja toteuttamiselle;

Rakennerahaston, tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman välinen synergia

4. tunnustaa, että kauden 2007–2013 määrärahojen kohdentamista koskevien määräysten ansiosta koheesiopolitiikalla on paremmat mahdollisuudet luoda synergioita tutkimus- ja innovaatiopolitiikkojen välille, ja samalla tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman alueellinen ulottuvuus on noussut yhä tärkeämmäksi; pyytää harkitsemaan tiukempaa määrärahojen kohdentamisjärjestelmää, jossa vahvempien temaattisten painotusten avulla toimintalinjoissa voitaisiin vastata asianmukaisesti uusiin haasteisiin;
5. pahoittelee sitä, että nykyiset synergiamahdollisuudet rahoitusmuotojen välillä tunnetaan edelleen huonosti; kehottaa alueita ja jäsenvaltioita lisäämään toimiaan viestinnän parantamiseksi;
6. panee merkille nykyiset rahoitusmuotojen yhdistelymahdollisuudet; korostaa kuitenkin, että rakennerahasto ja puiteohjelmat eivät salli rahoitusmuotojen yhdistelemistä; korostaa, että rahoitusvälineiden yhdistelmiä voidaan käyttää kattamaan toisiaan täydentäviä mutta erillisiä toimintoja, kuten tutkimusinfrastruktuurin kohdalla, tai toisiinsa liittyvien hankkeiden perättäisiä osia, kuten uuden tutkimusidean kehittämisessä ja jatkokäsittelyssä sekä saman verkoston tai klusterin piirissä toteutettavissa hankkeissa;
7. korostaa, että synergia ei rajoitu vain täydentävään hankerahoitukseen; katsoo, että valmiuksien luominen, verkostoituminen ja tietämyksen siirtäminen ovat merkittävä synergian muoto, ja panee merkille, että kaikki välineet tarjoavat mahdollisuuksia tämällyyppiseen tietojen vaihtoon;

8. korostaa tarvetta edistää ja ottaa käyttöön onnistuneita malleja osaamiskolmioissa yritysten, tutkimuskeskusten, yliopistojen ja julkisviranomaisten välisissä suhteissa; korostaa alueellisten klustereiden potentiaalia alueen kilpailukyvyn vauhdittamisessa ja suhtautuu myönteisesti klusterien kehittämisen sisällyttämiseen sekä kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmaan että tutkimuksen seitsemänteen puiteohjelmaan (seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman osaavat alueet -toiminta); toteaa, että rakennerahastot voivat tukea myös tiedonvaihtoa alueellisissa klustereissa;
9. korostaa tarvetta tarkastella, jakaa ja integroida parhaita synergiaikäytäntöjä politiikan välineiden välillä; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti komission pyrkimyksiin parantaa osastojen välistä yhteistyötä;
10. panee tyytyväisenä merkille EU:n innovaatio- ja tutkimusrahoitusoppaan "Practical Guide to EU funding opportunities for research and innovation"; suosittelee, että tulevaisuudessa vastaavia ohjeita tarjotaan välittömästi lainsäädännön tullessa voimaan; odottaa komission yksiköiden valmisteluasiakirjaa, joka sisältäisi käytännön esimerkkejä synergioista;
11. kannustaa komissiota jatkamaan toimintaansa synergian edistämiseksi ja tiedottamaan Euroopan parlamentille alan kehityksestä, etenkin EU:n ja kansallisten ja alueellisten yksiköiden välisen vertikaalisen yhteistyön tilanteesta;

Seuraavaan ohjelmointikauteen liittyviä suosituksia

12. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU 2020 -strategialuonnoksessa painotetaan toimintalinjojen keskinäistä riippuvuutta, niiden integroinnin merkitystä ja paremman synergian sekä vahvempien kumppanuuksien tarvetta julkisten toimintalinjojen suunnittelussa ja toteuttamisessa; pyytää harkitsemaan näillä kolmella politiikan alalla laajempia puitteita, joiden tarpeen alueet ovat tuoneet julki;
13. katsoo, että vahva ja hyvin rahoitettu EU:n aluepolitiikka on edellytys EU 2020 -strategian tavoitteiden toteuttamiselle sekä sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion saavuttamiselle;
14. muistuttaa, että alueellinen koheesio on luonteeltaan horisontaalista, ja siksi unionin politiikkojen on edesautettava sen saavuttamista; toistaa, että käsite ei rajoitu aluepolitiikan vaikutuksiin vaan sisältää myös koordinoinnin sen ja muiden unionin politiikkojen välillä;
15. korostaa paikkakuntakohtaisten politiikkojen tarvetta ja katsoo, että alueiden tulisi keskittyä älykkäisiin ja vihreisiin erikoistumisaloihin määrittelemällä omat innovaatioiden painopisteensä EU:n tavoitteiden ja omien tarpeidensa pohjalta sekä keskittää tarkoitukseen kohdistettua EU:n rahoitusta osoitettuihin painopisteisiin;
16. huomauttaa, että rajat ylittävä yhteistyö on tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman ytimessä ja että alueellinen yhteistyö on otettu huomioon rakennerahastossa (kansainvälisten, alueiden välisten ja rajat ylittävien ohjelmien välityksellä); kehottaa komissiota tulevaisuudessa vahvistamaan Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitetta;

17. toteaa, että sekä yhteistyössä tapahtuva että keskitetty hallinto vaativat omat sääntönsä, mutta korostaa kuitenkin eri välineiden hallintoa koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisen tarvetta; kehottaa komissiota tutkimaan asiaan liittyviä mahdollisuuksia rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden ja alueiden toimivaltaa yhteistyössä tapahtuvassa hallinnossa;
18. toistaa pyyntönsä, että komissio laatisi erityisesti innovaatiohankkeita koskevat arviointikriteerit ja harkitsisi tulevaisuudessa ehdotuksen antamista säätelykannustimista innovaatiotoimien toteuttamiseksi;
19. korostaa paremman avun tarjoamisen merkitystä politiikkojen ja ohjelmien täytäntöönpanossa ketjussa, jonka muodostavat tutkimus- ja kehitysinfrastruktuurit, innovaatiot ja työpaikkojen luominen;
  - o
  - o o
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Taustaa

Kukin parlamentin valiokunta voi laatia täytäntöönpanokertomuksen. Täytäntöönpanokertomus on kertomus EU:n lainsäädännön siirtämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä tämän kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanosta ja valvonnasta jäsenvaltioissa.

Koheesiopolitiikan osalta lainsäädäntökehys muodostuu sellaisenaan sovellettavista asetuksista, joiden täytäntöönpanotoimet esitetään komission asetuksessa ja komission päätöksissä. Näitä ei toimiteta parlamentille.

Aluekehitysvaliokunnan mielestä käynnissä olevan koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskevan keskustelun yhteydessä täytäntöönpanokertomuksen tulisi tarkastella sitä, ovatko jäsenvaltiot soveltaneet lainsäädäntöä asianmukaisesti.

Raportin laajuus

Valiokunta-aloitteisella mietinnöllä on kaksi tavoitetta. Ensinnäkin siinä tarkastellaan, millä tavoin jäsenvaltiot ja alueet ovat noudattaneet kansallisissa strategisissa viitekehyksissään ja toimenpideohjelmissaan yhteisön strategisia suuntaviivoja kaudelle 2007–2013 ja erityisesti 1.2 kohtaa "Parannetaan osaamista ja innovointia kasvua varten". Toiseksi mietinnössä tarkastellaan koheesio-, tutkimus- ja innovaatiopolitiikan ja näiden välineiden (rakennerahaston, seitsemännen TTK-puiteohjelman sekä kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman) välisiä synergioita.

On todettava, että kertomus on laajuudelta rajallinen, sillä se on laadittu vuoden 2010 alussa ennen komission strategisen raportin julkaisemista.

Kehitysvauhti

Eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten rahoitusohjelmien välinen koordinointi on toisinaan puutteellista. On kuitenkin syytä muistaa, että EU:n koheesiopolitiikalla sekä T&K- ja innovointipolitiikoilla on yhteinen tavoite: vastata Euroopan unionin kohtaamiin merkittäviin haasteisiin ja pitää yllä talouskasvuun, sosiaaliseen vastuuntuntoon ja kestäväan kehitykseen perustuvaa EU-mallia. Kestävän talouskasvun ja työpaikkojen luomisen edistäminen riippuu yhä enemmän alueiden talouksien innovointikyvystä, ja maailmanlaajuisen taluskriisin vallitessa tämä puoli on kasvattanut merkitystään entisestään, minkä vahvistaa myös koheesiopolitiikalle Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa annettu rooli. On ilmeistä, että Euroopan tasolla kaivataan kipeästi poliitikkoja, jotka vahvistavat kilpailukykyä ja innovaatioita, jouduttamaan rakennemuutosta ja investointeja sekä luomaan uusia liiketoimintamahdollisuuksia.

Lisäksi Euroopan parlamentin on tuotava koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskevissa keskusteluissa esiin oma näkemyksensä. Sen on keskusteltava politiikan mahdollisista parannuksista arvioinnin perusteella.

Koheesiopolitiikalla saavutetaan tutkimuksen ja innovaatioiden tavoitteita

Nykyisen ohjelmakauden alusta lähtien koheesiopolitiikalla on pyritty kolmeen päätavoitteeseen. Yksi tavoitteista on tukea innovointia, yrittäjyyttä ja osaamiseen perustuvan talouden kasvua hyödyntämällä tutkimus- ja innovointikapasiteettia, kuten uutta tieto- ja viestintätekniikkaa.

Euroopan unioni voi saavuttaa kasvutavoitteensa tutkimuksen ja kehityksen sekä innovoinnin avulla. Tämän vuoksi koheesiopolitiikka suuntautuu myös investointeihin, jotka vahvistavat EU:n kilpailukykyä pitkällä aikavälillä; näitä ovat yrittäjyys, pk-yritysten rahoituksen saatavuus, inhimillinen pääoma, tieto- ja viestintätekniikka, vihreä teknologia sekä energiatehokkuus. Näin olleen vuosina 2007–2013 EU:n koheesiopolitiikan tutkimukselle, kehitykselle ja innovaatioille myönnettävät määrärahat kolminkertaistuivat verrattuna edelliseen ohjelmakauteen, ja näille menoluokille kohdistettiin yli 85 miljardia euroa (lähes 25 prosenttia kokonaismäärästä) mukaan lukien innovatiivisten toimien ja kokeilujen valtavirtaistaminen. Kokonaismäärästä ohjattiin

- € 50,5 miljardia **tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin ahtaassa merkityksessä,**
- € 8,3 miljardia **yrittäjyyteen,**
- € 13,2 miljardia innovatiivisiin **informaatio- ja viestintätekniikkoihin** tieto- ja viestintätekniikan alan kysyntäpuolen edistämiseksi,
- € 14,5 miljardia **inhimilliseen pääomaan.**

Yhteensä 246 kansallista tai alueellista toimenpideohjelmia, joissa innovaatiot ovat merkitsevänä osana, ei ole tosiasiallisesti mahdollista analysoida tehokkaasti ennen kuin komissio julkaisee strategisen kertomuksensa EU-tasoisesta keskustelun edistämisestä (Promoting an EU debate on cohesion, todennäköisesti huhtikuussa 2010).

Tämä kaikkien 27 jäsenvaltion strategisiin raportteihin perustuva, yleisasetuksen 30 artiklan edellyttämä strateginen kertomus sisältää ensimmäisen yleiskatsauksen valtioiden ja niiden alueiden edistyksestä kaudelle 2007–2009 sovittujen tavoitteiden ja EU:n korkean tason tavoitteiden saavuttamisesta sekä tämänhetkisen kriisin vaikutuksista koheesiopolitiikkaohjelmien toteuttamiseen, ja se tarjoaa konkreettiset puitteet koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskevalle keskustelulle. Raportissa osoitetaan myös jäsenvaltioiden hyviä käytäntöjä.

Rakennerahaston, tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman välinen synergia

EU:ta tällä hetkellä kohtaavat monimutkaiset haasteet edellyttävät integroitua politiikkojen yhdistelmää; näin voidaan vahvistaa yksittäisten politiikkojen vaikutuksia ja parantaa

käytettävissä olevien varojen käytön vaikuttavuutta. Yhteisön strategisissa suuntaviivoissa vahvistetaan, että synergia koheesiopolitiikan ja puiteohjelmien välillä on erittäin tärkeää, ja lisätään, että tässä yhteydessä koheesiopolitiikalla on suuri merkitys kahdesta syystä: se auttaa alueita toteuttamaan innovointia koskevia alueellisia strategioita ja parantaa alueen tutkimus- ja innovointivalmiuksia.

Yleisenä päätelmänä koheesio-, tutkimus- ja innovointipolitiikan välineiden nykyisen rakenteen tarkastelusta voidaan todeta, että yhteiset elementit, kuten Lissabonin strategian kanssa yhteneväinen aikataulu ja linjaukset, mahdollistavat synergian. Välineiden välillä on kuitenkin edelleen huomattavia eroja, kuten eri oikeusperusta sekä eri hallinnon tasojen ja viranomaisten osallistuminen täytäntöönpanoprosessiin. Näiden erojen vuoksi edunsaajien on vaikea saada kattavia tietoja eri rahoitusmahdollisuuksista. Tässä suhteessa olisi tarpeen varmistaa, että tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman ja rakennerahaston hallintoon osallistuvat elimet ovat tietoisia kaikkien välineiden tarjoamista mahdollisuuksista.

Vaikka politiikkojen väliset synergiat eivät rajoitukaan pelkkään täydentävään hankerahoitukseen, on tärkeää ymmärtää nykyisten välineiden yhdistelymahdollisuudet. Tässä suhteessa esittelijä suhtautuu myönteisesti tutkimuksen ja innovaatioiden rahoitusmahdollisuuksia EU:ssa valottavan opaskirjan luomiseen. Opas esittää mielenkiintoisia esimerkkejä eri välineiden yhdistelemisestä.

Yleisasetuksen 54 artiklan 5 kohdan mukaan rahastoista osarahoitettuihin menoihin ei voida antaa tukea muista yhteisön rahoitusvälineistä, ja sekamuotoinen rahoitus on siis kielletty. Tukimuotojen yhdistäminen on kuitenkin mahdollista: toisiaan täydentävät mutta erilliset toiminnot (esim. laajojen tutkimusinfrastruktuurien kehittäminen, missä tutkimuksen seitsemäs puiteohjelma kattaa valmisteluvaiheen ja rakennerahasto rakennustyöt), toisiinsa liittyvien hankkeiden peräkkäiset osat (esim. tekniikan eri kehitysvaiheet: perustutkimus, sovellettu tutkimus, demonstraatiot tai kilpailumarkkinoita edeltävä tutkimus) tai saman verkoston/klusterin sisäiset hankkeet.

Lopuksi on todettava, että ohjeiden luomisen lisäksi kaikkien tasojen, alueellisen, kansallisen ja EU:n tason, on lisättävä ja koordinoitava ponnistelujaan viestinnän parantamiseksi ja parhaiden käytäntöjen jakamiseksi sekä omien elintensä sisällä (ministeriöt, pääosastot) että mahdollisille edunsaajille.

Esittelijän pohdinnat ja ensimmäiset suositukset

Esittelijän suositukset kohdistuvat toisaalta strategiaan päämääriin ja toisaalta konkreettisiin tavoitteisiin ja toimiin, joiden tarkoituksena on lujittaa synergiaa koheesio-, tutkimus- ja innovointipolitiikkojen välillä.

Komission ehdottama EU 2020 -strategialuonnos osoittautui erittäin tärkeäksi tulossa olevan rahoituspuitteiden tarkastelun ja parhaillaan koheesiopolitiikan tulevaisuudesta käytävän keskustelun kannalta. Esittelijä ei ole tarkastellut ehdotettua EU 2020 -strategiaa yksityiskohtaisesti vaan tyytyy viittaamaan sen osa-alueisiin, joilla on merkitystä tämän täytäntöönpanokertomuksen puitteissa. Myönteistä on, että luonnos korostaa politiikkojen

riippuvuutta toisistaan sekä paremman synergian ja vahvemman kumppanuuden tarvetta julkisten politiikkojen suunnittelussa ja toteuttamisessa. On tärkeää huomata, että useat alueet, Euroopan aluetason toimijat, ovat ilmaisseet selkeästi tarpeen koordinoita politiikkoja paremmin kentällä.

Esittelijän mielestä aluepolitiikka on esittänyt ja esittää edelleen tärkeää osaa EU:ta kohtaaviin keskeisiin haasteisiin vastaamisessa: se pienentää alueiden välisiä rakenteellisia eroja, parantaa EU:n kilpailukykyä, tasapainottaa maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutuksia ja rajoittaa väestö- ja ilmastomuutoksen vaikutuksia. Näistä syistä vahvaa ja hyvin rahoitettua politiikkaa on pidettävä edellytyksenä EU 2020 -strategian päämäärien saavuttamiselle ja sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion tavoitteiden edistämiseksi.

Pyrkimättä ehdottamaan määritelmää tai aloittamaan tämän raportin puitteissa keskustelua koheesion käsitteestä esittelijä korostaa, että alueellisen koheesion tavoitteena on myös koordinoita politiikkoja, joilla on suuret alueelliset vaikutukset, jotta niiden mahdollisuuksia alueilla voitaisiin käyttää täysimääräisesti hyväksi ja niiden vaikutuksia kentällä lisätä. Siksi "keskittämisen, yhteistyön ja yhteyksien" mahdollisuudet alueellisen koheesion koordinaatteina tulisi ottaa huomioon ja niitä tulisi käyttää hyväksi pyrkimyksissä päästä tasapainoisempaan ja kestäväan aluekehitykseen Euroopan unionissa.

Konkreettisempien toimien ja toimenpiteiden osalta esitetään, myös lainsäädäntöpuutteen yksinkertaistamisen yhteydessä, että komission tulisi tutkia tapoja, joilla eri välineiden hallintoa koskevia sääntöjä voitaisiin yksinkertaistaa. Siihen viitattiin entisen komission jäsenen, Pawel Sameckin, suuntaa-antavassa asiakirjassa, joka koski tukikelpoisuussääntöjen sekä arvonlisävero- ja maanhankintasääntöjen yhdenmukaistamista.

Euroopan parlamentti vaati jo päätöslauselmassaan parhaista käytännöistä aluepolitiikan alalla ja rakennerahastojen käytön esteistä erityisarviointikriteerien laatimista innovatiivisille hankkeille, joissa otetaan huomioon näihin toimiin sisältyvä korkeampi riski ja näin ollen suurempi epäonnistumisprosentti. Uusia säätelyllisiä kannustimia voitaisiin ottaa käyttöön tulevassa koheesipolitiikan lainsäädäntöpuutteessa tutkimuksen ja innovoinnin edistämiseksi. Komission tulisi esittää tähän liittyviä ehdotuksia.

Lopuksi esittelijä korostaa, että kansainvälinen yhteistyö on seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman ja innovaatioiden kehittämisen puiteohjelman "normi" ja että kansainvälinen ja rajat ylittävä yhteistyö on koheesipolitiikan valtavirtaa, sekä esittää harkittavaksi Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen painoarvon lisäämistä tulevaisuudessa siten, että innovaatioihin ja tutkimukseen liittyviin toimiin kiinnitettäisiin erityishuomiota. Tällä hetkellä tavoitteen määrärahat ovat rajalliset, minkä vuoksi se voi rahoittaa vain "pehmeitä" toimia. Tästä huolimatta tavoitteeseen sisältyvät uudet aloitteet, kuten Alueet talouden muutosten edistäjänä, on luotu mahdollistamaan ja testaamaan innovatiivisten ajatusten nopeaa välittymistä aluepolitiikkaohjelmiin.